

בבא מציעא עט

עניין: השוכר את החמור לרכב עליה איש לא תרכב עליה אשה

שולחן ערוך חו"מ סי' שח

א "השוכר בהמה לרכוב עליה איש א"ל לא ירכיב עליה אשה (ט"ז) והוא הדין לגוי

סמ"ע סי' שח

סימן שח סעיף א' אן לא ירכיב עליה אשה. שהיא כזדה:
 בן וד"ה לגוי. לקחם גוי אינו מקפיד על ממונו של ישראל: גן אינו

חסדי דוד תוספתא פ"ז ה"ו

השוכר את החמור להרכיב איש וכו'.
 שם דף ע"ט [ע"ב]. ובטעמא דלא
 ירכיב אשה לא פירש"י ולא מירי. ובח"מ סי'
 הנז' [ש"ח] פי' הסמ"ע [סק"א] לפי שהיא
 כבידה. ואני שמעתי ולא אבין מאי פסקא, דאטו
 לא משכחת איש גדול ושמן ואשה קטנה
 וכחושה, ואפ"ה סתמא תנא לא ירכיב אשה
 אפילו קטנה. ונראה דהיינו טעמא משום דסתם
 אשה אינה בקיאה ברכיבה ואינה יודעת וגם
 אינה בת דעת כ"כ להשגיח להנהיגו יפה בדרך
 כבושה, ושמא יתקלקל בהליכתו בדרך עקלתון
 או כיוצא בזה. וכך נראה שהבין ריב"א הביאו
 המרדכי בפ' הנז' [פ"ו סי' שנ"ח] וז"ל: פסק
 ריב"א דכל שכן אם הרכיב עליו גוי דגרע
 מאשה כי אינו חס על ממונא של ישראל, ע"כ.
 מזה נראה דאשה נמי מהאי טעמא הוא לפי
 שאין לה דעת להקפיד ולהשגיח לחוס עליו
 שלא יוזק. ומשום הכי אתי שפיר דאשה מרכיב
 עליה איש ואפילו גדול וכבד, דהא מוקאמר
 אשה סתם היה יכול להרכיב אפילו גדולה
 וכברה ביותר, א"כ כשמרכיב איש על כל פנים
 עלויי קא מעלי ליה מטעמא דאמרן. ובסיפא

בן יהוידע

דף ע"ט. לרכוב עליה איש, לא תרכב עליה אשה.
 הטעם ידוע הוא, מפני כי משא האשה ברכיבה
 כבד על הבהמה יותר מרכיבת האיש, דהאיש נושא עלמו
 יותר מן האשה, ואינו מכבד על הבהמה כמו האשה, וכנז'
 בפוסקים ז"ל, ובודאי דבר זה נאמר על רוב העולם, ונראה
 דכל אדם הרוכב על הבהמה ואינו רגיל ברכיבה, ויש לו
 פחד ברכיבה ודאי מכבד יותר על הבהמה, שאינו נושא את
 עלמו ולכן על הרוב האשה מכבדת יותר משום דאינה
 רגילה, והיא מפחדת שמא תפול. גם נראה דכל הרוכב
 בפיסוק רגלים לכאן ולכאן, יהיה טובר גופו קל על הבהמה
 יותר מן הרוכב אשר רגליו שתיים ללד אחד, כמנהג אירופ"א
 כעת, שלא תרכב האשה בפיסוק רגלים, וכן היה בזמן
 קדמון, ולכן גבי איש אמר הכתוב מרכב, וגבי אשה מושב.
 ומ"ש ותרכבנה על הגמלים והיא היפה אשה, היינו מבוס
 בעתותא דגמלים, וכנז' בגמרא: